

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cislădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Nou abonament

la

„Tribuna“

se începe cu 1 Iulie st. v. a. e.

Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fișile, în cari li-s'au trimis diarul până acuma.

Administrațiunea „Tribunei“.

Sibiu, 6 Iulie st. v.

Va să dăcă și ducatul Bucovinei ar fi terminat cu alegerile la dietă.

Curia (colegiul) I și II a proprietății celei mari din Bucovina a ales în 2/14 Iulie și cu alegerea aceasta s'a încheiat lupta electorală.

Cetitorii nostri cunoscând de mai nainte rezultatul alegerilor din cercurile comunelor rurale, din cetăți și din camera comercială și comparându-le și cu rezultatul din cele două curii ale proprietății mari, care se poate vedea la alt loc, vor pute combina ușor ce fel este rezultatul tuturor alegerilor din ducatul Bucovinei.

Premitem numai decât, că deși micul ducat al Bucovinei e locuit de diverse naționalități, și prin urmare și acolo interesele se împart în direcțiuni felurite; deși a fost și luptă pentru izbândă între direcțiunile felurite, în asemănare cu alegerile ungurești cele din Bucovina au decurs foarte liniștit.

Izbânda la privirea cea dintâiu s'ar vedea că este pe partea Românilor. În cercurile rurale Români din 12 au ocupat 7. În cetăți și camera comercială nici unul, căci Tomasciuc nu se poate considera de Român și când el s'ar recunoaște de atare, fiindcă direcțiunea lui politică îl separă nu numai de Români, ci și de Ruteni; trecutul lui cel mai proaspăt politic este germano-ovresc. În colegiile proprietății celei mari Români sunt stăpâni pe 10 cercuri. Din 28 de mandate Români ar fi stăpâni pe jumătate + 3.

Și mai favorabil s'ar prezenta rezultatul alegerilor la dieta Bucovinei, dacă vom considera că guvernul actual din Cislaitania, cel puțin pare a fi favorabil autorității țerilor sau federalismului. Fiindcă reprezentanții români încă reprezintă direcțiunea autonomistă sau federalistă, vor fi sprijiniți și de elementele neromâne, care merg cu guvernul. Cu alte cuvinte, în toată privința majoritatea Românilor bucovineni în dieta lor le este asigurată.

Asemănând pozițiunea Românilor bucovineni cu a noastră, diferența între noi și între dinșii e enormă. Aproape trei milioane, dispunem de trei mandate în dieta Ungariei. Milionul și mandatul. În Bucovina însă după un pătrar de milion de suflete, Români dispun de 17 mandate. Când ar fi permis a pune și pe deputatul Tomasciuc între Români proporția ar fi: că pătrarul de milion de Români din Bucovina ar dispune despre de șese ori mai multe mandate, ca cele trei milioane de Români din Ungaria. Pe când de altă parte, dacă ni s'ar măsura nouă, celor din Ungaria, măcar cu dreptatea din Cislaitania, ar trebui să dispunem de 204 mandate.

Cumpăna cea dreaptă (?) din Transilvania nu mai poate fi trasă la îndoială nici măcar în asemănare cu ceea din Cislaitania!

Și cu toate aceste Români din Bucovina în adevăr numai la privirea cea dintâiu ni se înfățișează atât de favorizați nouă celor din Ungaria și în special din Transilvania, cari suntem despoiați de toată dreptatea. Examinând lucrul mai de aproape, altfel ni se prezintă toată situațiunea de acolo.

Cu toată proporția favorabilă privitoare la numărul mandatelor, de care dispun Români, este disproporție și acolo.

Să ne închipuim, că țara întregă a Bucovinei abia a trecut sută de ani de când s'a deslipit de o țară curat românească, că proprietatea cea mare și astăzi este mai numai în mâinile fostilor boieri români de odinioară, că mănăstirile românești și preste tot biserica românească au adus cu sine averi, încât biserica și astăzi dispune de o avere dezeci de milioane, și se vedem, oare este lucru curios, când ne pare minune, că Români acestei țeri dispun de un plus de trei voturi peste jumătatea voturilor din reprezentanța țerei?

Țara Bucovinei, după firea ei, ar trebui să fie reprezentată, dacă nu numai de Români, cel puțin de o majoritate precumpenitoare de reprezentanți românești.

Așa ar trebui să fie, însă nu este așa.

Nu este, pentru-că preoțimea, care ar trebui să fie lumina conducătoare a Românilor în parte mare, bag de samă, căci se bucură de o subsistență mai bună, căutând de traiu mai desfătat, devine nepăsătoare față cu naționalitatea sa. Și fiind nepăsătoare față cu naționalitatea sa, este lucru firesc, dacă poporul păstorit de dînsa este negrit și ca atare rămas înapoi și copleșit de străinii, cari îl consideră de un obiect de exploatațiune.

Noi, cu deosebire cei din Transilvania, ne tot tânguim asupra neajunsurilor materiale, care ne îngreunează lupta contra asuprirei, dar ne luptăm cu toate acestea și câștigăm bogăția materială și și cea intelectuală. În Bucovina se vede că tocmai îmbelșugarea lăngădeșce și lăngădirea mijlocesce decadența și pierderea terenului de sub picioare. Pentru-că acolo unde bise-

rica și privații dispun de averi frumoase, nu sînt nici institute de instrucțiune cu caracter curat românesc pentru promovarea intereselor poporului român; fie aceste agricole, fie industriale, sau privitoare la o cultură mai înaltă, nici foi românești de cea mai mică însemnătate politică.

Din contră cu bani românești se susțin institute, în care se crește chiar adversarii Românilor.

Și apoi unde în chipul acesta se deschid tot felul de porți străinismului, se te miri dacă prinde aripi și se ridică preste Români atât de sus, încât acestia, bieții, devin străini în țara lor?

Avem dar motive ca să nu fim mulțumiți nici cu rezultatul la aparență favorabil. În Bucovina sînt toate condițiunile ca alegerile la dietă, și ori unde se cer, se arate, încât pentru Români, un rezultat și mai strălucit ca cel din anul acesta, chiar și când interesele n'ar fi identice cu ale guvernului.

Fără de pretensiunea de a poșede darul prorociei, escepțiunile laudabile atât în proprietatea cea mare cât și în preoțimea română din Bucovina, ne încuragiază la speranța că sînt deja puse bazele unui viitor, care ne va mulțumi nu numai în privința alegerilor. Scănteia a prins deja.

Între proprietarii mari, chiar și între acei, a căror familii începuseră a se înstrăina de Români, se simte o reacțiune binefăcătoare. Sînt proprietari mari români în Bucovina și tot așa și preoți cari, prin cuvânt și faptă, redeschid românismului drumul între Români și în Bucovina.

Posițiunea unora și a altora socială și materială este foarte potrivită de a-și vedea în grabă fructele ostenelelor lor mature. Cu mijloacele ce le sînt la dispozițiune nepăsarea, care era gata să îngroape pe Români din Bucovina, lesne se poate înlocui cu o activitate, care în timp scurt se schimbe spre bine toată fața acelei țerișoare.

În direcțiunea aceasta inițiatorii se stăruieșcă cu deadinsul, cu atât mai virtos, cu cât șovinismul Polonilor a căpătat de nou poftă a face din Bucovina o sufragerie polonă.

Revista politică.

Sibiu, 6 Iulie st. v.

După cum ne spun diarele, care de obicei sînt bine informate, nu peste mult împăratul și regele nostru va merge la Gastein ca să se întâlnească cu împăratul Germaniei. Această întâlnire este o urmare a intimelor relațiuni ce există între monarhia noastră și imperiul german și în special între familiile domnitoare ale ambelor monarhii. Întrevederea, ce se anunță, nu mai este pentru nimeni o surprindere, căci dela tractatul de Berlin încoace această întrevedere se repetă regulat în fie care an. Și popoarele de sub sceptrul habsburgic n'au decât să se felicite, pentru-că este așa și nu altfel. Numai prin întărirea din an în an a bunelor relațiuni dintre monarhia noastră și Germania, s'a putut întări și credința în pacea europeană. Cine nu-și aduce aminte câtă nesigurantă domnia mai acum trei

patru ani în toate statele europene. Teama de războiu era permanentă. Și dacă Europa până astăzi a fost ferită de războiu și după starea actuală a lucrurilor, probabil că va mai fi încă mult timp ferită — această împregiurare avantagioasă este de a se mulțumi numai bunelor dispozițiuni și intimelor relațiuni ce există între domnitorii monarhiilor din centrul Europei, relațiuni care și-au găsit cea mai adevărată expresiune în încheierea unui tractat de alianță, în scop de a se menține pacea europeană.

Agitațiunea în Croația n'a încetat nici acum după ce s'a închis dieta. Rolul Starcevicianilor l-au luat acum studenții universitari. Imediat după închiderea dietei, studenții au ținut o întrunire și au compus un manifest, care s'a și publicat în ziua următoare în „Sloboda“. Spre a se vedea și sentimentele, de care este animată tinerimea publicăm ultimul pasagiu din acest manifest adresat către națiunea croată: „Noi, fiii tei recunoscători, blăstămăm numele, blăstămăm amintirea Iudei, Iosif Miscatovici, și a tovarșilor sei; noi, fiii tei recunoscători, sîntem setoși de răzbunare, așteptăm cu nerăbdare ziua, în care trădătorii s'e-și capete plata meritată“.

În privința visitei, ce regele Carol al României va face la Belgrad regelui Milan, eată, ce se scrie din Bucuresci diarului „Kreuzzeitung“: „Călătoria regelui Carol la Belgrad nu este decât un act de curtenire. Regele nostru pur și simplu întoarce visita regelui Milan la Bucuresci și va rămâne două zile în Belgrad. Despre urmărirea vre-unui scop politic sau chiar despre încheierea unui tractat de alianță nu poate fi nici vorbă. De altmintelea nu se poate contesta că visita regelui la Belgrad este o dovadă clară despre bunele relațiuni ce există între România și Serbia; dar aceasta este totul; o altă însemnătate politică călătoria nu are“.

În alegerile restrînse pentru senatul belgian liberalii au fost mai norocoși. Trei orașe au fost, unde candidații, cu ocaziunea alegerilor generale, n'au putut întruni majoritatea absolută a voturilor: Bruxelles, Tournay și Nivelles. Din aceste cel dintâiu, capitala țerei, a avut să aleagă opt senatori, ear cele două din urmă câte unul. Balotagiul a avut loc la 3 Iulie și dintre zece senatori ce s'au ales, nouă sînt liberali și numai unul clerical. Acest rezultat este negreșit un mare triumf pentru liberali, dar prin el nu se va pute schimba întru nimic situațiunea parlamentară a senatului belgian. Clericali sînt și vor rămâne stăpâni pe situațiune, dispunând de majoritatea voturilor. Numărul total al senatorilor este de 69 și din acestia 43 sînt clericali și 26 liberali. Învîngerea liberarilor la alegerile aceste, este numai o învîngere morală; prin ea se dovedesce că capitala țerei nu este încă apucată de vîrtegiul ideilor clericale și că liberalii n'au decât să fie bine organizați și uniți strîns între ei, și atunci pot fi siguri de succes.

Cu revisuirea constituțiunii franceze merge greu de tot. Scirea că senatul ar fi hotărît să amene cestiunea până la toamnă, se confirmă print' un articol al diarului „Débats“, care crede că numai astfel poate eși guvernul din încurcătura în care s'a vîrit. Numitul diar, care reprezintă opiniunea majorității senatului, nu cred revisuirea peste puțină, dar cere garanții. Între acestea se află în primul loc înlăturarea punctului votat de cameră, prin care

se tînde la restrîngerea prerogativelor finanțiare ale senatului; asemenea, senatorii inamovibili sînt să nu mai fie supuși la rușinea unei noue alegeri.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

De pe Cîmpie.

Se vede că noi sîntem mai slabi ca toți; pretutindena lupte în contra nedreptăților, la noi însă nu. Vor fi crezînd ceilalți Români, că noi avem scoale biserici, averi mari și că sau sîntem scutiți de nedreptățile țării sau că ne învoim cu toate măsurile și treburile ce le face guvernul și slugile lui. Am dori să fim scutiți de nedreptăți, am dori sincer și aceea ca să consimțim cu starea actuală de lucruri dela noi de o seamă cu ceea din alte ținuturi.

Faptul însă nu e nici că sîntem indestulți ci e că ignorăm a ne pune în legătură mai strînsă noi între noi și apoi cu ceilalți Români.

Nedestulirile și nedreptățile sînt la noi mai multe decît ori unde, dar sîntem și noi din a noastră parte patrioți buni și tăcem, așa cît numai din ani în ani mai greșesc câte un om a scrie cîte ceva despre ceea ce ne doare, și ne dor multe.

Bunul prim, pentru care vedem că lucră Români din întregă monarchia austro-ungară, sînt scoalele. Toată lumea cere scoale, dar voiesc să vorbesc de noi numai. Împedecați în lumina noastră prin împregiurările grele, în cari am trăit de veacuri, am rămas înderēt și eu din partemii recunosc, că avem lipsă de puteri și încordări mari ca să ajungem pe alte popoare. Am în vedere numai poporul nostru „opincar“, sînt nu creadă însă vre-un Maghiar că aș voi să dîc că a rămas poporul nostru în cultură înderētul poporului maghiar; nu căci ai lor țereni sînt de nu cumva chiar mai neluminați, dar la nice un cas mai superiori în cultură, deși multe drepturi au avut ei și nouă ne era oprit pînă și a purta o haină mai cinstită și totuși astăzi sîntem în stare a ne măsura creșterea Românilui țerean a a Maghiarului sătean, ma am putē dîce că une-ori ne uităm de sus în jos la ei, deși opincarului nostru, în justă conștiință de sine, îi place totdeauna a se crede mai pe sus ceva decît Maghiarul. Poate că și are drept și tocmai împregiurarea aceasta îi neliniscese și pe compatrioții nostri Maghiari. Ei vîd bine că drepturile ce le-au avut în trecut le-au folosit numai pentru a se îmbrîmba „domnii“ lor, poporul lor a rămas înderēt și noi, cari am fost lipsiți de toate mijloacele de a ne ridica, ne ridicăm astăzi în butul tuturor pedecilor, ce ni se pun; în mânia sîrăciei noastre, ne ridicăm numai cu ajutorul capitalului nostru moral: inteligența naturală a Românilui.

E drept că nu pretutindena ne ridicăm în aceeași măsură. Pe unele locuri stăm mai bine și noi Români, pe altele mai rău, dar aceasta în parte e vina noastră, căci nu preste tot locul avem oameni cari sînt lucre cu același zel și abnegațiune pentru înaintare.

Eu unul am urmărit de mult cu atențiune corespondențele sau mai bine dîs rapoartele despre luptele, ce le poartă inteligența noastră parte cu legea neîndreptătoare, parte cu abuzul ce se face cu ea în contra noastră. Am cetit cu plăcere despre interesul dovedit în toate părțile față cu creșterea poporului român, și m'am întrebă dacā ne facem și noi datorința fără șovăire?

Am trebuit să constat o lipsă de început numai, căci lucrători în timpul mai nou cu deosebire, avem destui în preoții și învățătorii nostri dela sate, în generațiunea de vre-o cîțiva ani încoace. Se înțelege de sine ca ei își implinesc datorința unul fie-carele separat nisuiindu-se a ridica scoalele sătenesci. Ne lipsesc însă centralisarea. În aceasta sîntem slabi.

Se constat lipsele, că doară ne vom înțelege și în această privință.

Înainte de toate ne lipsesc scoalele așa numite „normale“ cu patru clase. Cât e „cîmpia“ în lung și în lat nu avem nici o școală normală românească. E întrebarea de ce nu o avem; am cerat vre-odată să cugetăm asupra modului cum am putē ridica la vre-o două locuri? Eu din parate-mi nu știu să se fi accentuat baremi lipsa aceasta, sau de a dîs-o, dîsă a rămas. Pe cît știu eu dacā am porni la lucru am ajunge la ceva. O predică din partea preoților prin biserici, și o școală normală nu ar fi lucru greu de îndeplinit la noi. E întrebarea, cine să iee inițiativa? Asta e o întrebare totdeauna de căpetenie la noi Români. Cuget că începutul ar căde în sarcina Archiereilor nostri. A subscrie dintăiu o sumă, a da un cercular ca să se încerce oferte prin biserici — numai tot de pe cîmpie — în bani sau bucate. ar fi tocmai binevenită. Nu în o lună s'ar putē face lucrul acesta, ci în doi trei ani tot cred că s'ar putē. De datorința archiereilor nostri ar fi să cerce modul cum ne-ar îngriji și pe noi cu o școală normală, căci noi pare că nu vom putē înșine lua începutul. Asociațiunea transilvană chiar cred că ar interveni spre scopul acesta cu autoritatea menirei ei.

Apelăm deci la cei competenți să iee un început, căci mai că după aceea înșine o vom ridica. Începutul îl cerem baremi, căci am fost negleși în trecut. Nime nu și-a îndreptat atențiunea asupra noastră, deși în părțile aceste e un popor român compact ca pretutindena în Ardeal, și încetva am avē drept a aștepta dela societățile noastre ceva sprigin. Vina ce e drept cade asupra noastră, în prima linie. Un preot.

Comitetul de inițiativă pentru ridicarea statuei lui Tudor Vladimirescu în Tîrgu-Jiu, județul Gorj, ne trimite spre publicare următorul

Apel.

Frați Români!

Recunoștința e cel mai nobil sentiment la un popor. Oamenii cei mari ai națiunii luptă și sacrificându-se pentru toți, au dreptul la venerațiunea tuturor, ei sînt nemuritori pentru omenire:

A sîrbători aducerea aminte a mîntuitorilor poporului este a ne arēta recunoștința; a le ridica monumente, este a face patriotismului un cult și vîrtuții o icoană, căreia să ne închinăm;

Este a îndemna toate inimile românești la jertfrea pentru binele obștesc.

Poporul român își are martirii sei, martiri prin luptele și moartea, ce au suferit apărînd drepturile mulțimei împilate;

Tudor Vladimirescu este un nume, ce pronunțându-se face toate pepturile românești să tresară fie în ori-ce parte;

Tudor înseamnă reînviere, deșteptare, Tudor este geniul mîntuitor al Românilor; Viața lui este un fulger pentru cei adormiți, un trăsnet pentru lăcusta din fanar.

Tudor amintesc o epocă întreagă în istoria națională:

Viața lui, sîmțemintele, ideile și actele lui sînt oglinda credincioasă a vîrtuților poporului român.

El este fala și mîndria noastră, El este ângerul păzitor al națiunii, Umbra lui stă luminătoare la hotare contra străinului amenințator;

Români, dacā trăiți și aveți un nume sub soare, Tudor vi l-a reînviat;

Dacă nu mai gemeți în robia fanariotului, Tudor ne-a mîntuit;

Datori sîntem să aducem flori pe mormîntul lui Tudor,

Să îngenunchiăm înaintea chipului seu!

Dar unde este mormîntul seu?

*Cine zace în uitare
Pe al țerei scump pămînt,
Fără cruce, fără floare,
Fără lacrimi pe mormînt?
E voinicul, e Olteanul,
Este Tudor Domn Român,
E viteazul, e oșteanul
Ce 'nspăimîntă pe păgân.*

Să nu suferim mai mult această rușine!

Să nu cadă asupra-ne blăstîmul amar al nerecunoștinței;

Să nu răbdăm un moment mai mult disprețul lumii civilizate, care serbează cu coroane, cu pompe, memoria martirilor sei, care le vecînesc numele prin statue și altare!

Sînt 60 ani trecuți dela asasinarea martirului. O! E de trei ori dureroasă această întîrziere, că uitînd pe Tudor ne-am uitat pe noi înșine, ne-am uitat trecutul!

Sus inimile! ascultați glasul conștiinței; tresăriți din adîncă amortire, dovediți lumii, că Românul știe cine a fost Tudor!

Obolul fie-cărui Român să contribuie la ridicarea statuei lui Tudor.

Banul eșit din munca noastră curată să-l depunem pentru monumentul eroului deșteptării naționale!

Obolul, ce se dă pentru memoria lui Tudor este o protestare vecinică contra tirăniei de orice formă și nume!

Statua lui Tudor este statua conștiinței naționale, este sentinela contra străinismului;

Icoana lui Tudor în marmură sau în bronzul seu este și va fi patriotismul reînviat, este și va fi ângerul tuturor celor ce ocrotesc poporul de fiarele străine:

Dați Români cu dărnicie strămoșească ca să ridicăm monumentul renașterii naționale.

*Popor! În totdeauna martirii sînt cîinstesci,
Căci dănd la unul cîinste o mie dobîndesci.*
(așa a dîs un mare scriitor.)

Evlavioase și entusiaste sînt popoarele culte pentru eroii lor! fie-care coloană, fie-care statuă a unui erou este o treaptă din scara, ce ne urcă la culmea măririi.

Uitați-vă, că nu aveți mai mult de cît trei trepte puse la scara aceasta...

Acele trei trepte sînt statua lui Mihail Bravul, Stefan cel mare, Eliade Rădulescu; unde este Brăncoveanu, Lazar, Bolintineanu și alții?

Ajunge atîta nepăsare!

Un comitet de inițiativă de doi ani s'a format pentru strîngerea fondurilor trebuincioase la ridicarea statuei lui Tudor.

Acest comitet a strîns ceva fonduri; camera împreună cu guvernul țerei asemenea au venit în ajutor pentru înălțarea statuei acestui erou.

Dar aceasta nu este destul; fie-care cetățean, fie-care Român este dator a aduce jertfa cu obolul seu la ridicarea acestui altar:

Ca iubire neamului omenesc;

Deci apelăm la patriotismul celor, ce au înpept schîntea în focată și rugăm să subscrie în alăturata listă suma ce bine-voiesc a oferi pentru ridicarea statuei lui Tudor pe piața capitalei județului Gorj, leagănul martirului, însemnând fie-care numele, locul spre a se putea publica cu suma ce au depus, și spre a se putē face un control.

Apelăm asemenea la patriotismul tuturor redacțiilor și ziarelor din lăuntru țerii și din afară,

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

Simina, fată harnică, se sculase des de dimineață, căci avea urdeală n' răsboiu, și la răsboiu harnicia se măsora cu cotul.

Neacșu, tatăl ei, eșise în pădure să caute lemn de juguri, și ea ședea singură la răsboiul pus în o poiată din fața casei.

La moarte s'ar fi gîndit Simina, dar la Iorgovan nu. Nu-i vorbă, era un timp, când se gîndia și dînsa mult și pe când se gîndia se pomenia că plînge. Însă fetele nu pot porni ca flăcăii pe urma gîndului lor, ci stau și se gîndesc și așteaptă și plîng, eară gîndul te părăsește, când vede că nu te iai după el, și atunci se curmă și plînsul. Era frumoasă Simina și se scia frumoasă. Încă pe când era copilă simțea că toți se uită după dînsa, ear de când se făcuse fată mare, îi spuneau alții în fiesecare dî, că e frumoasă, și se vedea și ea însași în ochii flăcăilor. Ear fetele frumoase pot să aleagă din plin. Cu toate aceste Simina nu și l-a ales ea pe Iorgovan.

S'a nimerit așa. Pe când alți flăcăi se ațineau mereu după dînsa, feciorul lui Busuioac stetea departe și numai din când în când îi dîcea câte-o vorbă, pe care numai dînsa putea s'o înțeleagă, și nici aceasta nu era vorbă de dragoste, ci vorba scurtă a omului ce vrea să-și

ascundă durerea. Astfel a stat timp de trei luni aproape de dînsul, ear când era să plece dînsa, el trei zile de a rîndul n'a mai dat pe acasă, pentru-ca nu cumva să dea față cu dînsa.

Veștindu-l acum intrat pe porțiță, ea își curmă lucrul, aruncă ochii la el, puse încet suveica pe pînza întinsă, apoi se ridică și-și făcu cruce.

Un fior, unul singur îi trecu tot trupul și o aruncă cu un an în urmă: îi venia să închiță ochii și să se răpedă la el.

El însă venia zîmbind și liniștit, ca și când abia ieri s'ar fi despărțit de dînsa.

Așa-i că te miri? — dîse el oprindu-se în fața ei, însă fără de a privi drept la dînsa.

Nu știu, — îi răspuse ea începînd să tremure, — știu însă că-mi pare bine.

Am venit să te iau la seceriș.

Mai știu și eu?! — dîse ea. — Taica n'avea de gînd să meargă estimp.

Dar tu aveai? — întrebă el.

Nici eu? — răspuse ea hotărît.

Ei! atunci te-am vîdut macar, — grăi el cu glasul înecat; — poate că e mai bine așa.

Mai știu și eu?! — dîse ea, și lacrimile o năpădiră.

Iorgovan își mușcă buzele și se uită împregiurul seu: ar fi voit să rumpă, să frîngă, să spargă; nu cuteza să se uite drept la ea, îi se închideau ochii, când o vedea, căci simțea, că îndată ce-o vedea, și sare s'o apuce și s'o strîngă în brațe încât să-i peară pofta de a mai plînge.

De geaba te uiți, — grăi dînsa, — că nu-i nimeni a casă; și chiar dac'ar fi, mie nu mi-e rușine să plîng.

Atunci de ce plîngi? — grăi el apropiindu-se de dînsa. — Am venit eu, ca să te vîd plîngînd?!

Mai știu și eu de ce ai venit! — răspuse ea așezându-se și întorcînd fața dela dînsul.

Iorgovan începînd să-și rumpă c'o mână unghiile dela ceea laltă. În cele din urmă el o apucă cu vîrfurile degetelor de mîneacă și-i dîse:

Simino! — auți tu Simino?! — Fii cu minte. — Uite, dîu că-mi perd și eu sărta. Și de ce?! —

Ea își șterse ochii și se întoarse spre el.

Tot am vrut să te întreb, — îi dîse apoi, — și nu știu de ce nu te-am întrebă: ce vrei tu cu mine?

El dete din umeri.

Nimic! — Știu numai că-mi ești dragă de mi s'au urît zilele.

Dragoste n' s'ec! — dîse ea. — Eu dragă și tot eu arsă de dor.

Așa-i! răspuse flăcăul, — știu că-i așa. Atunci dă-mi pace!

Dar tu de ce nu-mi dai mie?!

Ea se uită lung la el, dar nu-i răspuse nimic.

Așa e! — grăi Iorgovan strîmtorat. — Tu nu ai alergat după mine, dar m'ai făcut pe mine s'alerg. — Dar cine știe, — poate, că e bine așa!

El ar mai fi voit să-i dîcă multe, și multe ar mai fi avut ea să-l întrebă, dar mai departe urmau lucruri, despre care el nu putea să vorbească și pe care ea ar fi voit să le afle oarecum pe sîmțite. Rămaseră dar tăcuți, ea ședînd

pe răsboiu, eară el răzemat de stîlpul șurii, și cum steteau așa, fiesce-care simțea, că este un lucru de sine înțeles să stee așa și să tacă.

Așa i-a găsit Neacșu, când s'a întors dela pădure.

Adecă-te cum vine lucrul ăsta!? — se întrebă el, uitându-se nedumerit la Iorgovan. Nu știe nici el, se bucură ori se necăjese.

Dar de aceasta nici nu-l întrebă nimeni: vorba era să-și iee fata și s'o ducă la cîmpie. El stete pe gînduri.

O singură fată avea: dacā nici pentru asta n'ar fi avut slăbiciune, ce mai de om era și el?! —

Să plece el singur la drum atît de lung? — asta n'o mai făcuse nici odată în viața lui, și nu putea, par' că, nici acum s'o facă. Cine știe cîte i se pot omului întempla!? Și totuși tocmai în drumul acesta el n'ar fi voit să alibă tovarăș om din satul lui.

El se uită împregiurul lui, la casă, la șura cu răsboiul și cu sculele lui de dulgherie, la grădina cu pomi și la porțița curții sale, se uită cu un fel de înduioșare, apoi grăi:

Se înțelege c'o să mergem! — Trebuie s'o facem și asta, — ca să nu dîcem, că n'am făcut-o, — adăugă ear mai încet, așa pentru dînsul.

Iorgovan se simțea ca popa ce-a ajuns cu chiu cu vai să-și puic patrafirul și, când e vorba să înceapă slujba, nu știe să citească.

Îi venia să le dîcă: Uite! dar dac'afi veni la anul?! —

Însă nici de asta n'avea destulă inimă.

care au sentimente românesci, a ne da concursul lor, publicând apelul nostru, reproducându-l și dinșii la toți abonații și binefăcătorii din ori-ce parte a veni cu obolul lor la ridicarea statuei lui Tudor.

Trimițându-le fie-care redacție de jurnal câte o listă de subscripțiune cu numărul și sigilul nostru.

Fondurile, ce se vor încasa la fie-care redacție se vor publica, lista se va trimite la casarul comitetului, toate listele comitetului nostru vor purta sigilul comitetului cu număr, trecute într'un registru de eșire și pe anume trimise, fie dar ori-cine sigur, că buna credință și regularitatea va domni în strângerea și întrebuițarea acestor fonduri.

Fondurile, ce se vor aduna de ori și cine, fie din ori-ce parte, se vor trimite deodată cu lista de inscripțiune prin postă în ori-ce monedă, cu mandat postal la Târgu-Jiuului, adresa d-lui Ioan Bălănescu, cassarul comitetului, mare comerciant din județul Gorj.

Îndată după primirea listei și a fondurilor, numele tuturor vor fi publicate cu suma ce au dat, un registru se va ține regulat de încasări.

Apelăm la întregul corp învățătoresc din România a ne da concursul lor.

Apelăm la toți Români din lăuntru țerei și din afară, să vie cu obolul lor la ridicarea altarului nemuritorului Tudor.

Apelăm la toți directorii de teatru și actori a da reprezentanții în beneficiul ridicării statuei lui Tudor.

Apelăm la toți preoții, primarii, notarii și învățătorii comunelor rurale din toată țara: să pue în cunoștința tuturor sătenilor până la cel după urmă spre a contribui cu banul seu la o așa frumoasă operă:

Apelăm cu toată credința la Femeia Română, căci română a fost mama lui Tudor, strămoașa lor.

Geniul eșit din colibă: ângerul mântuitor al poporului: fu Tudor Vladimirescu, să nu fie uitat de noi.

De primirea acestei și ori-ce altă corespondență vă veți adresa la președintele comitetului activ Dincă Skeler, prin gara Filăși la Bilteni.

Ținem ca în cel mai scurt timp posibil să realizăm dorința ce credem vrednică de laudă pentru toți Români, căci cu toți avem această dorință, în două luni de astăzi așteptăm rezultatul bunici d-voastre voințe.

Primiți iubiiții noștri frați Români din ori-ce parte veți fi, îmbrățișările noastre frățești.

Președinte activ, *Dinca Skeler*,
Deputatul țeranilor din jud. Gorj.
Președinte de onoare, *Ioan Carabutescu*.

El porni călare 'n nainte, ear pe dînsa o lăsa ca să vie 'n urma lui pe jos, până la Cil, se 'nțelege, numai până la Cil.

Dela Zimbru până la Cil, Iorgovan își ținea mereu calul în frâu, de oare-ce cu cât mai mult se depărta, cu atât mai rău îi părea c'a plecat. Sosind, în sfârșit, la Cil, el se plimba neastem-părat și se uita mereu în drumul, din care so-sise, dar se uita pe furișate, hoșesce, ca nu cum-va să-l zăpsească Șofron.

Par' că lui Șofron îi treceau dalde-astea prin cap!?

Șofron, când o vădă pe Simina, se uită la ea așa din întemplantare, apoi se uită mai cu din adins, apoi rămase cu gura căscată și în cele din urmă simți par'că i s'ar fi stricat toată viața cătă-i mai rămăsese, și întregul suflet i se strînse într'un singur gând: s'o ascundă ca numai el să scie de dînsa.

Haid soro! tu vie cu mine, — îi dîse el, când omenii începură a se urca în căruțe; sări apoi sprinten, își scoase sucmanul de sub sacul cu grăunțe și-l întinse pe scândură, lîngă dînsul.

Simina mai stete o clipă nedumirită, mai trase cu coada ochiului înspre Iorgovan, apoi se urcă și se puse pe sucman, lîngă Șofron.

Iorgovan le vedea toate și se necăjia, dar nu putea el să-și deie în fața slugii slăbiciunea pe față; apoi pe Simina n'o perdea el ori-și-unde ar fi lăsat-o; îi era destul c'o scie aproape și poate s'o vadă în tot minutul.

Simina ar fi voit cu toate aceste să fie singură, ca să poată plînge.

(Va urma.)

Membrii aleși:

- Gg. Popovici din Viena, român.
- Teod. I. Vladimirescu, stră-nepot al lui Todor Vladimirescu Gorj
- Ioan Niculescu "
- Costache Păserean "
- Alexiu Skeleru "
- Ioan Popescu "
- C. Oprișescu "
- N. Oprișescu "
- Nae Brăiloiu "
- I. Vaideianu "
- Pantilimon Voiculescu "
- Mucenic Dinescu, deputat Argeș
- Gg. Arsenescu, revisor scol. "
- Ioan Frunză, deputat Brăila
- Costache Gagioni, deputat Dâmbovița
- Stefan Măreulescu, veteran dela 1848 "
- C. Ciuculescu, Strehaia Mehedinți
- Statie Budurescu, veteran dela 1848 Vâlcea
- D-tru Gg. Popa R.-Sărat

și un însemnat număr de membrii din mai multe județe.
Cassarul comitetului: *Ioan Bălănescu*, Târgu-Jiu.
Secretari: *Constantin Dobrescu*, *Ioan Călnicean* și *C. Bruciu*.

CRONICĂ.

Personal. Exelența Sa dl comandant de corp bar. Schönfeld s'a întors ieri seara din Brașov.

O ordonanță a ministrului de interne al Ungariei face atente autoritățile, ca să deie o mai mare atențiune casurilor de cholera nostras de cum s'au obicinuit de altă dată, avînd acum în vedere pericolul epidemiei de cholera. Le impune strict se grigească a aplica cu toată rigoarea măsurile de separare a celor ce s'ar bolnăvi de cholera nostras îndată ce s'ar ivi vre-un cas de această boală. De asemenea ordonă ca numai decît să trimită în atare cas pe fisicul comitatens la fața locului spre a visita pre morbos, a face diagnosa morbului, făcîndu-l responsabil pentru executarea prescripțiilor și a măsurilor sanitare. În cas de moarte, fisicul comitatens e îndatorat a alătura la raportul seu și protocolul de obducțiune și dacă ar avè părere fundată, că morbul a fost cholera asiatică, să facă arătare telegrafică ministerului de interne.

Importul de oi și de lână din România. Ministeriul r. u. de agricultură, industrie și comerciu a permis importul de oi și de lână din următoarele districte ale României: Mehedinți, Gorju, R.-Valcea, Argeș, Muscel, Dâmbovița, Prahova, Buzău, Rimnicul-Sărat, Braila, Ialomița, Ilfor, Vlașca, Teleorman, Olt, Romanati și Dolj. Importul are loc numai pe la Orșova, Predeal, Turnu-Roșu, Bran, Vulcan, Șant, și vama Buzăului, pe lîngă observarea procedurii normate în §§ 11 și 12 din art. de lege XX din anul 1874.

Regularea Porților de fer. Consiliul tehnic al ministerului de comunicațiune, după cum ne spune „Bud. Corr.“ a examinat și aprobat în total planurile privitoare la regularea Dunărei de jos și a Porților de fer, elaborate de inginerul Wollandt la însărcinarea ministerului. Consiliul tehnic, în contra propunerilor experților și specialiștilor străini, s'a pronunțat pentru înființarea unui canal liber la Porțile de fer. Cheltuielile acestor lucrări de regulare sînt socotite la 10 milioane de florini.

Carantină. „L'Independance roumaine“ află că, în urma unei hotărîri a consiliului medical superior din România se va stabili o carantină la Virciorova pentru călătorii ce sosesc de prin acele localități, ale Franciei pe unde bătue cholera.

Doamna Elena Cuza, însoțită de fiul său cel mare prințul Alexandru Cuza,

a sosit în Bucuresci, de unde va pleca la Ruginoasa, în Moldova.

Numit este d-l Virgiliu Popescu, născut din Lugoj, actual profesor suplinitor la liceul din Ploiesci, în urma concursului depus, ca profesor pentru catedra de limba și literatura italiană dela liceul Mateiu Basarab din Bucuresci.

Împăratul Braziliei Dom Pedro este așteptat în Italia; are intenția a cerceta adecă expoziția din Turin.

Dr. Koch s'a întors la Berlin, unde își va da pe larg și în mod autentic părerea despre cholera din Francia de sud. Până atunci după „Norddeutsche allg. Zeitung“ se recomandă multă precauțiune față cu expunerile doctorului Koch despre cholera, precum ele circulează prin diare.

Postele în Turcia. Poarta a adresat în 15 l. c. reprezentanților sei în străinătate circulara prin care îi invită a cere guvernelor, pe lîngă care sînt acreditați, închiderea birourilor postale străine stabilite în Imperiul Otoman. E dîs în circulară, că cererea Porții e basată pe măsurile luate de ea pentru a stabili în Turcia un serviciu internațional perfect regulat.

VARIETAȚI.

(Curiosități etnografice.) Indienii Colorados au găsit un mijloc de a scie ceea ce devin sufletele după moarte:

Eată cum:
Când moare unul din copiii lor, tribul se adună în giurul colibei lui și părinții îmbracă pe mort cu hainele de sîrbătoare. Podoabele lui, diadema de pene și colanu sînt legate cu o funie de mijloc. Cel mai mic din trib se urcă pe acoperișul colibei țînînd funia în dinți și trecînd-o printr'o gaură făcută în acoperiș. Atunci toți cei ce se află de față încep să joace în giurul colibei, și fie-care din ei dă câte o lovitură în păreții colibei până ce ea se dărîmă pe mort.

După ce se sfîrșesce această ceremonie, fie-care se duce acasă.

La fie-care lună nouă, cel mai bătrîn dintre părinți vine să tragă funia, care trece prin casa dărîmată.

Și lucru ciudat! pe cât timp funia resistă sufletul mortului n'a părăsit corpul; când funia se rupe, atunci însemnează că sufletul a plecat la locuința de veci. Dacă funia se desface întregă, atunci însemnează că sufletul s'a dus să găsească pe principii morți.

(O rețetă contra cholerei.) Eată o tractare contra cholerei în cazul când este lipsă de un medic.

Îndată ce s'au manifestat vîrsăturile și diarea, bolnavul trebuie să se culce, să bea câte-va cesci de cafea tare și caldă, în care să se pună puțin rom, și să se acopere cât se poate mai bine. Atunci se produce de ordinar o transpirațiune energică, care schimbă caracterul boalei.

Dacă, în timp de 24 de oare, vîrsăturile și diarea creșce, trebuie a se aplica comprese reci pe pînțele, schimbîndu-se la fie-care 5 minute; în același timp, să se dea bolnavului bucăți mici de ghiță sau cantități mici de apă rece; din când în când să se înceteze întrebuițarea gheței, dîndu-se o jumătate de cească de cafea tare și caldă cu una sau două lingurițe de coniac bun.

După ce vor mai înceta vîrsăturile și diarea, să se bea la fie-care oară câte o lingură de zamă de carne și de vin alb ușor.

De altă parte trebuie să observăm că ori-ce bîtură, mai cu seamă alcoolică, în stare de a produce, fie prin calitate, o reacțiune violentă, poate prea bine să scape pe bolnav. Ceea ce se cere este de a se produce această reacțiune.

(Din Marsilia.) Un corespondent din Marsilia al ziarului „Daily News“ povesteste o întemplantare a unui morbos de cholera, la care a fost de față. Corespondentul șede înaintea unei cafenele. Într'aceea patru soldați din corpul sanitar duceau pe un pat portativ un bolnav de cholera la spital. Fiind cald, oamenilor le-a fost sete și s'au oprit în dreptul cafenelei spre a lua ceva beutură răcoritoare. Pacientul, amărit de purtarea lor, asvêrle coperișul, se scoală și o ia la fugă. Soldații apucă fuga după el, dar înzădar, bolnavul fugea pe moarte și nu l-au putut ajunge. Medicul trimis la bolnav a constatat, că sudorile fugii lau mîntuit de boală; fostul bolnav s'a însănetoșat cu leacul fugii.

(O legendă în privința cholerei.) Cholera bîntuia în Baltimore; în fie-care țî secere câte 50 de cetățeni americani, ajunsese în cele din urmă să creadă, că acest oraș american era cel mai bun cloț de pămînt de pre suprafața globului. Dar eacă, că din toate părțile, îndată ce a trecut ântăia panică, fie-care începî să ridice capul și să-și facă resboiu; orașul fu însănetoșat, cetățanii fură cu mare băgare de seamă și se organiză tot felul de ajutoare, astfel, că cholera începuse să moară de teamă. Cucoana cholera, neputînd să mai trăească acî, se hotărî să părăsească orașul; se duse la gară și ceru un bilet de ântăia clasă pentru New-York. Funcționarul credî mai ântăiu, că personagiul cel negru era un negru și nu voi să-și deie bilet decît de a treia clasă.

Trenul abia plecase și cholera începî să fie privită cu atențiune de toți călătorii; era atât de slabă și avea o înfățișare atât de tristă, încât fiecare se grăbia s'o întrebe cu milă, dacă nu cum-va era bolnavă.

Cucoana cholera nu răspundea un singur cuvînt; atunci unul din călători îi dîse:

„Dar acest individ are cholera!“

Atunci din toate pozunarele eșiră tot felul de sticlufe. Cholera nu mai putea să sufere, se învîrtia ca un verme, ochii ei se rostogoliau ca nisce bile de biliard, își strîmba fața într'un mod îngrozitor; în urmă deschise ușa vagonului și se aruncă din tren, voind mai bine a-și rupe gîtul decît să moară asfixiată de mirosul doctoriilor. Ea căduse într'o țară pustie și nu mai găsia drumul spre New-York.

(Modiste pentru căni.) Multe de toate are America, ce altă parte a lunei civilizate nu are. În New-York se află și modiste pentru căni. Modista are un etablissement elegant, pentru care plătesce chirie câte-va sute de dolari. Aci vin apoi proprietărițele de căni, — cucoane bătrâne, dar bogate — cu căni lor. Un servitor în livrée aurită le deschide ușa și poftesce pe doamnă și dobitoce să se facă comozi, până ce le sosesc rîndul. La rîndul său modista ia cănilor măsură. Prețurile pentru aceste costume variază între 5 și 50 dolari.

Serviciul telegrafic
al
„TRIBUNEI“.

Marsilia, 18 Iulie n. În decursul zilei de ieri au murit cinci-spre-șcece (15) inși de cholera.

Toulon, 18 Iulie n. Eri au fost două șeci și patru (24) morți de cholera.

Londra, 18 Iulie n. Casa lordilor a respins propunerea de compromis Wenys și a primit amendamentul Cadogan, care însărcinează guvernul de a presenta parlamentului în sesiunea de toamnă cu bilul de reformă un proiect despre o împărțire nouă a cercurilor electorale.

Londra, 18 Iulie n. Mai multe detașamente de trupe sînt comandate pe cale telegrafică de a se duce la Malta, pentru a înlocui regimentele, ce au să fie trimise în Egipt.

Director: **Ioan Slavici**.
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**.

Estrase din foaia oficială. Licitatiuni.

Octombrie 8 (și sub prețul estimării) 2 terțialități din realitățile reposesatei Pansz Elisa de pe teritoriul comunei Ohaba-lungă. (Tribunalul din Lugoj).

Sciri economice. Piața din Mediaș, 17. Iulie. Grâu Hectolitra fl. 6.50 până fl. 7.—; grâu mestecat fl. 5.70 până fl. 6.—; sâmbura fl. 4.40 până fl. 4.60; orșu — până fl. —; ovășul fl. 3.20 până fl. 4.50; cucuruzul fl. 4.50 până fl. 5.—; semănta de cânepă fl. — până fl. —; curpenele fl. 2.50 până fl. 3.—; măslinele Hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 8.— până fl. 10.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; linteia fl. 23.— până fl. —; chiminul (săcăreana) fl. 40.— până fl. —; sâmburi brut 100 Kilogrami fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sevă vârsate fl. 60.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 70.— până fl. 75.—; slămina fl. 66.— până fl. 70.—; cânepa fl. 23.— până fl. 32.—; fânul fl. 1.30 până fl. 1.80; săpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită Kilo 46 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de borce 48 până — cr.; carnea de mel 32 până —; ouă 6 cu 10 cr.

Bursa de Viena din 17 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Rentă de aur ung. 6%, Rur. conv. (6%), Impr. oraș. București, Banca națională a României, etc.

Bursa de Budapesta din 17 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Rentă de aur ung. 6%, hârtie 5%, Imprumutul căilor ferate ung., etc.

Bursa de București. Cota oficială dela 16 Iulie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Rentă amort. (5%), Rur. conv. (6%), Impr. oraș. București, etc.

Vândare de casă în Ocna lungă Sibiiu.

Casa de sub nr 136 cu curte mare și grădină în nemijlocita apropiere de băi și foarte frumos situată se vinde de bună voie. Informațiuni se dau acolo în casă înșasă. și aici în Sibiiu la neguțătorul Gligor jun. 59 (1-3)

Mașinele de cusut Singer originale se capătă veritabile în Sibiiu

numai la G. Neidlinger, strada Cismădiei 20, unde ele se vînd cu un acout mic și în rate săptămânale numai de 1 fl. cu garanție pe cinci ani. Mașine vechi netrebucioase se scotesc în bani. Toate mașinele de cusut Singer, oferate în piața de aici, sînt fabricate imitate.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai noue scrutări științifice, chiar și casurile cele mai desperate, fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările rele ale pecatilor secrete de tinerete (onania), distrucțiunea nervilor și impotența. Cea mai mare discrețiune. Mă rog de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella,

membru la societăți științifice ș. a. 6 Place de la Nation, 6. Paris.

SPIRT

de grad ureat, 90-92 % și rachiou Frații Hager

Fabrică de spirit în Sibiiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapesta, Arad, Teiuș, Sibiiu, and Copsa mică. Includes train numbers, departure times, and arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.